

Az 55. EOQ Kongresszus (Minőségügyi Világkongresszus)

Következtetések

Ajánlások

A Kongresszus **első következtetéseként** az vonható le, hogy a színvonalas előadások többsége világviszonylatban reális, de talán nem elég kritikus helyzetképet adott a minőségügy helyzetéről és a minőségirányítás jelenlegi állapotáról az adott ágazatban vagy szakterületen. Sok esetben megalapozottan megfogalmazódtak vagy levezethetők lesznek a közeli vagy távolabbi jövő operatív és stratégiai feladatai. Közzétételük a magyar minőségügyi szakfolyóiratokban is jelentős közérdeklődésre számíthat, ezért a közlések forrását meg kell teremtenünk.

A Kongresszus **második következtetéseként** az vonható le a Kongresszus alapján, hogy a feltörekvő országok közül India és Kína hatalmas erőfeszítéseket tesz a minőség fejlesztése terén. India esetében Shoji Shiba oktatói közreműködése széles vezető szakember-csoportokat érint, amely erőteljes kormányzati támogatást élvez. Kínában a kormány már hosszabb idő óta központi kérdésként kezeli a minőséget, de az erős kormányhivatalok mellett támogatja a civil minőségügyi szervezetek tevékenységét, valamint az egyetemeken és főiskolákon folyó minőségügyi képzést is.

A Kongresszus **harmadik következtetéseként** az az általános felismerés fogalmazható meg, hogy a minőség ma már valóban nem csak a gazdasági életben a versenyképesség egyik legfontosabb eleme, hanem a társadalom egészét érinti. Erre többek között az utal, hogy az előadások nagyobb hányada az egészségügyet, az oktatást, a közigazgatást, a szolgáltatást, a turisztikát, valamint kiemelten a fenntartható fejlődést és a vállalatok társadalmi felelősségvállalását érintette. Nem szabad azonban figyelmen kívül hagyni, hogy a fejlett minőségtechnikákat leginkább az iparban alkalmazzák, s onnan kerülnek át lépésről-lépésre az említett területekre, amit célszerű elősegíteni.

A Kongresszus **negyedik következtetéseként** eldőlni látszik a régóta vitatott kérdés, hogy a minőség menedzsmentje vagy a menedzsment minősége a meghatározó. Mivel a szervezeteknek valójában mindig csak egyféle irányítási rendszere van (kedvező esetben integrált rendszerként működik), annak minősége határozza meg a szervezet működését, teljesítményét és pozícióját a globalizálódó nemzetközi versenyben.

A kongresszusi előadások nem kis hányada azt igazolta, hogy az a kedvező helyzet, ha a szervezet irányítási rendszerén belül a minőségirányítás kiemelt helyet foglal el. Ebből az is következik, hogy tovább kell haladni a minőségmenedzsmenttől a menedzsment minősége irányába, azaz a minőségirányítás alapelveit az átfogó irányítási rendszer alkotórészeivé kell tenni.

A Kongresszus **ötödik következtetéseként** az fogalmazható meg, hogy a humán erőforrás képzettségi szintje, képességei, kompetenciája és elkötelezettsége a legfőbb differenciáló tényező a vállalatok és szervezetek teljesítménye és versenyképessége között. Az oktatás és képzés fontosságának hangsúlyozása mellett a munkatársak bevonása és motiválása szinergikus hatást vált ki. Ezzel összefüggésben néhány előadásban jelzések voltak a vállalkozók, a vezetők, de a munkatársak túlterheltségére is a fokozódó minőségi versenyben, ami növekvő mértékben munkaképességüket, egészségüket és életminőségüket veszélyezteti.

Kongresszusi ajánlások:

A Kongresszuson elhangzottakból levezethető megállapításokat nemzetközi és nemzeti keretek között egyaránt hasznosítani kell a minőség ügyének további népszerűsítése érdekében.

Felül kell vizsgálni az Európai Bizottság és az egyes tagországok kormányainak álláspontját a minőségügy vonatkozásában, amely foglalja magában a minőség szerepének erősítését a fejlesztési stratégiákban a versenyképesség tényezői között, beleértve a szervezeti kiválóság elismerésének újszerű megközelítését is.

Az EOQ éves kongresszusai legyenek a jövőben még inkább mind szakmai tartalomban, mind a résztvevők számát tekintve Európa meghatározó minőségügyi rendezvényei, a szakmai tapasztalatcserék közkedvelt fórumai.

Az EOQ kongresszusokon kapjanak megfelelő helyet az általános minőségügyi és módszertani témakörökön kívül a szakágazatok minőségügyi kérdései is, amihez meg kell erősíteni a szakbizottsági munkát, illetve az együttműködést az illetékes szakmai szervezetekkel mind nemzetközi, mind nemzeti szinten.

Az EOQ nemzeti tagszervezeteinek egyéni és jogi tagjai különféle intézkedések eredményeképpen tekintsék egyre inkább magukat az Európai Minőségügyi Szervezet tagjainak, és ennek megfelelően érezzék az eddigieknél jobban sajátjuknak az EOQ éves kongresszusait is.

Budapesten sikerült leltárt készíteni a Minőségügyi Világszövetség (WAQ, azaz World Alliance for Quality) elmúlt 3 évben elért eredményeiről és jelenleg betöltött szerepéről a világon, amelyek fejlesztésre szorulnak, ha a WAQ a küldetését be kívánja tölteni a következő években.

Az 55. EOQ Kongresszuson a korábbiakhoz képest még egyértelműben megmutatkozott a minőséggel kapcsolatos szakterületek tudományos fejlődése. Megállapítható, hogy a minőség tudomány szintetizáló tudomány, amelyben a főbb tudományágak közül elsősorban a műszaki, a gazdasági és a vezetési tudományok a meghatározók, de valamilyen szinten a többi tudományágak is képviselve vannak. Ezt a tudományos irányzatú fejlődést kell a minőségügyi szervezeteknek figyelemmel kísérni, lehetőségeik szerint abban aktívan részt venni és mindennapos munkájuk során a minőség tudomány új eredményeit alkalmazni.

Az 55. EOQ Kongresszuson nagy teret kapott a minőség és a szolgáltatások kapcsolata, valamint a turisztika minőségi kérdései. Ezeket az előadásokat a résztvevők nagy többsége igen pozitívan értékelte. Ezért törekedni kell ezek – az eddigieknél fokozottabb – hasznosítására.

Mivel a kongresszusi rendezvénysorozat valamennyi részén senki sem tudott részt venni, célszerűnek látszik nemzeti kongresszusi utórendezvényeken az érdeklődők számára ismertetni az elhangzottakat, a fő üzeneteket, a következtetéseket és az ajánlásokat.

**KÖSZÖNÖM A MEGTISZTELŐ FIGYELMET
ÉS A RÉSZVÉTELT
E NEMZETI UTÓRENDEZVÉNYEN!**